

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

2T 198/2010-102

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6.1.2011 v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Pařeza a přísedících Jitky Kuncové a Marie Hrabákové, *t a k t o* :

Obžalovaný

████████████████████

nar. ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████, okr. ██████████, t.č. ██████████
v psychologické komunitě ██████████

je v i n e n, ž e

dne 4.9.2010 krátce po 18.30 hod. v obci ██████████, ulici ██████████, okres Beroun, kam přišel na krátkou návštěvu, po odmítnutých polibcích s vyloučením možnosti obnovy vztahu, na což reagoval hanlivými nadávkami, se nečekaně razantně vrhl na již bývalou přítelkyni – ██████████, nar. ██████████, s tím, že pokud může s jinými, tak může i s ním, tuto strhl na pohovku, kde jí chytil za obě ruce, které jí jednou rukou držel nad hlavou, kdy ačkoli se ho snažila od sebe nohama odstrčit, jí druhou rukou svlékl kalhoty, následně kalhotky a po svém obnažení si na ní lehl tak, že se nemohla hýbat, roztáhl jí nohy a snažil se jí zasunout svůj pohlavní úd, v té chvíli však nedostatečně ztopořený, do pochvy, vnikl do ní, po krátké chvíli jí pustil, odešel do chodby, že odchází, hned se ale vrátil zpět, strhl z ní tričko i podprsenku a přesto, že ho znovu stejným způsobem odstrkovala s tím, že to nechce, lehl si opětovně na ní, roztáhl jí nohy, držel za boky a vykonal na ní i přes její odpor, pláč a naléhání, ať toho zanechá, že jí to je nepříjemné a bolí to, soulož, trvající několik minut, poté se v bytě nejen nadále zdržoval přesto, že ho poškozená vyzývala k okamžitému odchodu, ale dokonce bránil jmenované se obléci, bála se, ale přesto se snažila utéci, být nahá, a přivolat pomoc, při opakovaných pokusech vstát z pohovky a učinit tak, jí vždy cca pětkrát udeřil pěstí do hlavy i do oblasti obličeje a hodil zpátky, vyhrožoval, že jí zabije, jestli s ním neobnoví do dvou měsíců jejich dřívější vztah, když se jí podařilo v jednu chvíli se dostat až ke vchodovým dveřím, otevřela je a křičela o pomoc, tak jí ruku přitiskl na pus, aby její křik ztlumil, znovu jí udeřil a dveře rychle zabouchl, následně se omlouval, umožnil jí, aby se oblékla, ale v bytě setrval nadále přes její nesouhlas, a to i poté, co přišel bratr poškozené, kterému napadená sdělila, ať obžalovaného vyhodí, na jeho další výzvy k odchodu také nereagoval, až - když poškozená telefonicky chtěla přivolat otce obviněného - učinil tak, jmenovaná utrpěla pohmožděninu pod levým okem, na vnější straně levé horní končetiny a na

vnitřní straně pravého předloktí, přičemž chování obžalovaného v ní vzbudilo závažné obavy z dalšího jeho možného útoku,

t e d y : jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, kdy tento čin spáchal souloží,
neoprávněně setrval v obydlí jiného,
jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody
jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2 písm.a) tr.zákoníku a přečiny porušování domovní svobody podle § 178 odst.1 tr.zákoníku, omezování osobní svobody podle § 171 odst.1 tr.zákoníku a vydírání podle § 175 odst.1 tr.zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst.2 tr.zákoníku za použití § 43 odst.1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let,

podle § 81 odst.1 tr.zákoníku a § 82 odst.1 tr.zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let,

podle § 82 odst.2 tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá povinnost zdržet se osobního, písemného, telefonického i jakéhokoli jiného styku s poškozenou [REDAKCE], nar. [REDAKCE],

podle § 99 odst.2 písm.a) tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá ochranné léčení psychiatrické se zaměřením protialkoholním a protitoxikomanickým, které bude vykonáváno ambulantní formou.

O d ů v o d n ě n í :

Po zhodnocení všech důkazů v hlavním líčení provedených vzal soud za prokázaný skutkové děj uvedený ve výrokové části tohoto rozsudku a dospěl tak k závěru, že vina obžalovaného ze spáchání trestných činů zde uvedených byla dostatečně prokázána.

Při posuzování viny obžalovaného vycházel soud zejména z jeho výpovědi v rámci níž se k trestné činnosti v plném rozsahu doznal s tím, že se veškerého jednání proti poškozené způsobem v rozsudečném výroku uvedeném, dopustil. V této souvislosti uvedl, že k tomuto jednání došlo v návaznosti na ukončení jeho vztahu s poškozenou, kdy přetrvávající citová závislost k ní, byla jedním z důvodů toho, že na poškozené vykonal souloží pohlavní styk, kterého docílil přes její verbálně i fyzicky projevený nesouhlas s jeho uskutečněním, jakož i jedním z důvodů toho, že poškozenou, na jejíž výzvy k odchodu nereagoval, ještě poté fyzicky napadl, kdy úderů pěstí vedenými na její hlavu jí bránil byt opustit a zároveň pod pohrůžkou zabití jí nutil k tomu, aby s ním vztah obnovila. Až v důsledku příchodu bratra poškozené, ke kterému došlo v době, kdy si již i sám uvědomil čeho se dopustil, svého jednání zanechal a z bytu odešel. Nedobrovolností pohlavního styku, kdy překonával verbální a fyzický odpor poškozené, kterou tak donutil k souloží si byl vědom

i přes svoji podnapilost a požitý pervitin, které byly dalším důvodem spáchání trestné činnosti, přičemž vzhledem k tomu, že si uvědomil svoji závislost na alkoholu a této droze, jakož i jejich negativní dopad na své chování, vyhledal nad rámec znaleckého zkoumání odbornou pomoc včetně následné alternativní léčby, které se s výhledem dalšího setrvání zde podrobuje v psychoterapeutické komunitě pro léčbu drogově závislých (██████████).

Právě tato dobrovolná iniciativa obžalovaného v níž je možné spatřovat jím vážně myšlenou snahu vymanit se ze závislosti na psychoaktivních látkách, se pak stala důležitým faktorem pro změnu navrhované formy výkonu psychiatrického protialkoholního a protitoxikomanického ochranného léčení, jehož uložení se podle znaleckých závěrů z oboru zdravotnicích odvětví psychiatrie ukázalo s ohledem na existující riziko progresu do závislosti na těchto látkách a s tím související riziko recidivy protiprávního jednání pod jejich vlivem jako nezbytné, kdy mírnější ambulantní forma je podle těchto závěrů dostačující. Zároveň tyto znalecké závěry posuzující duševní stav obžalovaného z pohledu jeho přičetnosti v době spáchání trestné činnosti, která zakládá jeho trestní odpovědnost, potvrdily určitou míru vlivu alkoholu a pervitinu na jednání obžalovaného, které mohly i jako desinhibiční činitel spoluiniciovat s tím, že i když obžalovaný byl ve stavu opilosti prostě s možnou intoxikací metamfetaminem, do kterého se přivedl sám vědom si vlivu těchto látek na svůj organismus, nemělo to, stejně jako u něho zjištěná emočně instabilní porucha osobnosti impulsivního typu doprovázená osobnostní nezralostí, vliv na jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací, které byly v rozhodné době sníženy pouze nepodstatně.

S doznáním obžalovaného korespondují i další provedené důkazy, kterými jsou výpovědi poškozené ██████████, svědků ██████████ a ██████████ a dále listinné důkazy, zejména pak protokol o ohledání místa činu s přílohou a fotodokumentací, odborné vyjádření z oboru kriminalistiky odvětví biologie, lékařská zpráva gynekologické ambulance Nemocnice v Hořovicích týkající se gynekologického vyšetření poškozené s uvedením poranění, která v důsledku útoku obžalovaného utrpěla a která jsou patrná i z fotodokumentace pořízené ke stopám zajištěným po tomto útoku na těle poškozené, úřední záznam OS Beroun ohledně ověření současné léčby obžalovaného, které se podrobuje v psychoterapeutické komunitě pro léčbu drogově závislých ██████████ a omluvný dopis, který obžalovaný poškozené zaslal.

Pokud jde o poškozenou, ta bez jakýchkoli pochybností popsala jak sexuálně motivovaný tak i následný fyzický útok obžalovaného, kdy podle jejího vyjádření došlo k těmto útokům v jejím bytě, kam obžalovaného, se kterým předtím ukončila citový vztah, na jeho žádost pozvala. Ačkoliv obžalovaného žádala, aby svého naléhání na obnovení jejich předchozího vztahu zanechal s tím, že její rozhodnutí o jeho ukončení je definitivní, byla z jeho strany donucena k souloži, které obžalovaný docílil i přes verbální a fyzický odpor, který ve shodě s tím, jak je popsán ve výrokové části rozsudku, projevovala a se kterým z důvodu fyzické převahy obžalovaného přestala a jeho vůli uskutečnit s ní pohlavní styk se podrobila. Na její snahu se obléci a z bytu odejít obžalovaný, který byt sám opustit odmítal, reagoval tak, že jí opakovanými údery pěstí vedenými na její hlavu fyzicky napadl a pod pohrůžkou zabítí jí nutil k tomu, aby s ním vztah obnovila. Až s příchodem bratra tohoto jednání, za které se jí později formou dopisu omluvil, zanechal a z bytu odešel. V návaznosti na to pak konkretizovala i poranění, která v důsledku fyzického útoku obžalovaného utrpěla s tím, že nebylo nutné jejich lékařské ošetření, které ani z důvodu špatného psychického stavu nevyhledala.

Tento byt jen přechodnou dobu trvajícím stav poškozené doprovázený jejím rozrušením a pláčem, je pak potvrzován její matkou a bratrem, svědky ██████████ a ██████████, kteří i když samotnému jednání obžalovaného přítomni nebyli potvrzují poškozenou uváděné skutečnosti s tímto jednáním související a na něj bezprostředně navazující. Jedná se především o příčiny, dobu a další okolnosti týkající se provedení tohoto jednání o nichž se nedlouho poté, co k němu došlo poškozená těmto svědkům zmiňovala.

Tyto výpovědi poškozené a svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], o jejichž věrohodnosti neměl soud důvod pochybovat, stejně jako zmiňované listinné důkazy s doznáním obžalovaného korespondují a jsou ve vzájemné shodě, přičemž zároveň prokazují, že obžalovaný na předmětném místě jednak uskutečnil souloží pohlavní styk s poškozenou přes její verbálně a fyzicky projevený odpor, který byl nucen překonat, tedy dosáhl jeho uskutečnění proti vůli poškozené, kdy za použití fyzické síly překonal její vážně míněný odpor a jednak neoprávněně setrval v bytě poškozené, které bránil byt opustit a užívat tak osobní svobody a kterou zároveň pod pohrůžkou zabití (násilí) nutil k tomu, aby něco konala, resp. aby s ním dříve ukončený citový vztah obnovila.

Za této situace neměl soud žádných pochyb o tom, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil a tímto svým jednáním tak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty ve výroku rozsudku uvedených trestných činů (zločinu a přečinů). V tomto směru je z hlediska posouzení viny obžalovaného nerozhodné co jeho jednání iniciovalo, kdy přestože nelze pochybovat o tom, že byl pod vlivem alkoholu a pervitinu, které mohly zintenzivnit již tak těžko vnímaný nezáměr poškozené o obnovení vztahu, nebylo tomu tak s ohledem na znalecké závěry a samotný průběh útoku v takové míře, aby to mělo vliv na schopnost obžalovaného rozpoznat vysokou škodlivost svého jednání a toto své jednání ovládat, zvláště když si byl nepochybně vědom toho jak na něho tyto psychoaktivní látky působí a čeho je pod jejich vlivem schopen se dopustit, resp. jak se pod jejich vlivem chová.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud ke stupni společenské škodlivosti a povaze a závažnosti trestných činů, které jsou dány především významem chráněného zájmu, způsobem provedení činů, jejich následky a okolnostmi, za kterých byly spáchány včetně osoby obžalovaného a mírou jeho zavinění a dále přihlédl ke všem přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně práva žen svobodně rozhodovat o svém pohlavním životě, dále zájem společnosti na ochraně majetku, osobní svobody člověka ve smyslu jeho volného pohybu a v neposlední řadě na svobodném rozhodování člověka, přičemž je nutné předeslat, že se v případě zločinu znásilnění jedná obecně o jednání vysoce společensky škodlivé, což je vyjádřeno i v trestní sazbě uvedené v § 185 odst.2 tr.zákoníku. Obžalovanému polehčuje to, že se k trestné činnosti doznal a jejího spáchání upřímně litoval. Na druhou stranu mu přitěžuje to, že spáchal více trestných činů a že již byl v minulosti pro trestnou činnost, která však měla druhově odlišný charakter, odsouzen, a to trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. 33T 58/2009 ze dne 8.6.2009 pro trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst.1 tr.zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců se zkušební dobou do 27.6.2010. Z toho je tedy patrné, že obžalovaný se stávající trestné činnosti dopustil až po skončení zkušební doby z tohoto odsouzení, přičemž za situace, kdy na jedné straně je třeba zohlednit již zmiňovanou vysokou společenskou škodlivost jeho jednání, kdy závažným způsobem zasáhl do tělesné a osobnostní integrity jiného a kdy na druhé straně je třeba zohlednit i jím projevenou lítost a jeho věk, který se blíží věku mladistvým, jakož i to, že dobrovolnou alternativní léčbou, které se podrobuje v psychoterapeutické komunitě pro léčbu drogově závislých prokázal schopnost zapojit sebevýchovné tendence tak, aby se páchaní další trestné činnosti vyvaroval, dospěl soud k závěru, že je ještě možné dát obžalovanému šanci v podobě výchovného podmíněného trestu odnětí svobody, který jako přiměřený uložil při spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby uvedené v § 185 odst.2 tr.zákoníku, a to jako trestu úhrnného ve smyslu ustanovení § 43 odst.1 tr.zákoníku na dobu v trvání 3 let se zkušební dobou stanovenou ve smyslu ustanovení § 82 odst.1 tr.zákoníku v trvání 5 let, neboť soud má za to, že vzhledem k osobě obžalovaného a okolnostem případu bude účelu trestu dosaženo i bez jeho výkonu. Během zkušební doby bude muset obžalovaný svým chováním a životem prokázat, že hrozba výkonu trestu postačuje k dosažení jeho účelu.

Vzhledem k osobě obžalovaného a okolnostem případu v návaznosti na charakter trestné činnosti dospěl soud k závěru, že je zcela na místě uložit obžalovanému ve smyslu ustanovení § 82 odst.2 tr.zákoníku povinnost zdržet se osobního, písemného, telefonického i jakéhokoli jiného styku s poškozenou.

Podle § 99 odst.2 písm.a) tr.zákoníku bylo dále obžalovanému uloženo ochranné léčení psychiatrické se zaměřením protialkoholním a protitoxikomanickým, přičemž důvodnost jeho uložení má oporu ve znaleckých závěrech, kdy soud ve shodě s nimi je toho názoru, že v případě obžalovaného je možné riziko progresu do závislosti na psychoaktivních látkách a s tím související riziko recidivy protiprávního jednání pod jejich vlivem, které je značné, účinně minimalizovat jen pod odborným lékařským vedením, a proto obžalovanému ochranné léčení psychiatrické se zaměřením protialkoholním a protitoxikomanickým v ambulantní formě, kterou rovněž považuje za dostačující, uložil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

V Berouně dne 6.1.2011

JUDr. Michal Pařez, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kristýna Dumská